

Pomáhat a chránit

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE HL. MĚSTA PRAHY

Kancelář ředitele
Organizační oddělení

Č. j. KRPA-298946-5/ČJ-2025-0000OS

Praha 13. října 2025

Počet stran: 6

Kverulant.org o.p.s.
Pražská 1148/59
Hostivař
102 00 Praha 10

ID DS:cryemer

ROZHODNUTÍ
o částečném odmítnutí žádosti
dle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, jakožto povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), posoudila žádost Kverulant.org o.p.s., Pražská 1148/59, Hostivař, 102 00 Praha 10, ISDS: cryemer (dále jen „žadatelka“) a

rozhodla takto:

Žádosti doručené Policii České republiky, Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy, dne 19.09.2025 (cestou Policejního prezidia České republiky), vedené pod č. j. KRPA-298946/ČJ-2025-0000OS, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, na základě důvodů uvedených v ustanoveních § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 písm. a) téhož zákona ve spojení s § 8a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) ve vztahu k bodům 2, 3, 4, 6, a na základě důvodů uvedených v ustanovení § 2 odst. 4 ve spojení s § 11b InfZ ve vztahu k bodům 5 a 7 nevyhovuje, a žádost se tak částečně v rozsahu vymezených bodů

odmítá.

Kongresová 1666/2
140 00 Prahawww.policie.czTel.: 974 823901
E-mail: krpa.podatelna@policie.gov.cz
ID DS: rkiai5y

Odůvodnění

I.

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4 (dále jen „povinný subjekt“), obdržela dne 14.09.2025 cestou Policejního prezidia České republiky žádost o poskytnutí informace žadatelky, která je vedena pod č. j. KRPA-298946/ČJ-2025-0000OS. Touto žádostí se žadatelka domáhá poskytnutí následujících informací ve vztahu k dopravní nehodě ze dne 13. 09. 2025 s účastí policejního vozu:

- 1. Jaký byl konkrétní důvod pro pronásledování vozidla či vozidel s tuningovými úpravami?*
- 2. Jak dlouho trvalo pronásledování před samotnou nehodou?*
- 3. Jaká byla rychlost policejního vozidla v okamžiku střetu?*
- 4. Jaká byla přijata opatření pro zajištění bezpečnosti ostatních účastníků silničního provozu během pronásledování?*
- 5. Byly dodrženy všechny interní předpisy Policie ČR pro provádění pronásledování vozidel v městském prostředí?*
- 6. Jaké jsou výsledky dosavadního vyšetřování této tragické události?*
- 7. Jak byli viníci této nehody potrestáni? Prosíme o sdělení, zda proběhlo kázeňské, trestní či jiné řízení a jaký byl jeho výsledek.*
- 8. Jaká opatření byla v důsledku této nehody přijata, aby se podobným událostem do budoucna předcházelo?"*

Povinný subjekt předmětné podání posoudil a shledal, že v dané věci je nutné vyzvat k vyjádření se k předmětu žádosti jiný subjekt, který má zájem na způsobu vyřízení žádosti, a sice Generální inspekci bezpečnostních sborů, která je, jak je žadatelce nepochybně známo z veřejného prostoru, potažmo z předchozí žádosti o informace ze září roku 2024 s obdobnými otázkami (evidovaná pod č. j. KRPA-293530/ČJ-2024-0000OS), ve vztahu k uvedené tragické dopravní nehodě orgánem činným v trestním řízení. Povinný subjekt tedy požádal Generální inspekci bezpečnostních sborů o stanovisko k předmětu žádosti, ze kterého vyplynulo, že poskytnutí informací požadovaných pod body 2. - 4., 6. a 7. brání zákonná překážka, kterou je dosud neskončené trestní řízení. K jednotlivým bodům žádosti nicméně podrobně níže.

II.

V obecné rovině povinný subjekt předestírá, že právo na informace patří k ústavně zaručeným politickým právům, základ právní úpravy představuje Listina základních práv a svobod. Listina právo na informace, a to společně se svobodou projevu, meritorně vymezuje ve svém článku 17. Ústavně právnímu zakotvení práva na informace, jež svědčí každému, zákonitě odpovídá i povinnost orgánů veřejné moci poskytovat, či alespoň zpřístupnit, informace o své činnosti. Tento požadavek je vyjádřen ustanovením odst. 5 předmětného článku Listiny, podle něhož jsou „*Státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.*“ Zákonem, který upravuje pravidla pro poskytování informací a podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím, je pak InfZ, který stanoví výluky z poskytování informací. V první řadě je v kontextu nadepsané žádosti nutné upozornit na ustanovení § 2 odst. 4 tohoto zákona, podle kterého se povinnost poskytovat informace „*netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“ K tomuto je obsahově nutno poukázat též na ustanovení § 11b téhož zákona, které upravuje možnost a nemožnost poskytnutí informace, která se ve sféře povinného subjektu nenachází (viz § 3 odst. 3 InfZ), povinný subjekt jí nedisponuje ani nemá povinnost jí disponovat. Ve vztahu k trestnímu řízení (v nejširším slova smyslu) je relevantní ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) tohoto zákona, podle kterého „*povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces*“ a dle ustanovení § 11 odst. 6 písm. a) „*Povinný subjekt neposkytne informaci*

o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky." Ustanovení § 11 odst. 6 písm. a) InfZ pak představuje určité doplnění výluky z informační povinnosti povinných subjektů, zakotvené v § 11 odst. 4 písm. a), kdy umožňuje, v zájmu zamezení ohrožení práv třetích osob nebo zajištění plnění úkolů orgánů činných v trestním řízení, neposkytnout požadovanou informaci bez ohledu na to, zda trestní řízení probíhá či nikoliv. Předpokladem odepření informací je pak skutečnost, že by jejich poskytnutím mohla být mimo jiné ohrožena schopnost orgánů činných v trestním řízení vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost a v neposlední řadě rovněž ochrana práv třetích osob. Tento důvod patří mezi legitimní důvody omezující právo na informace podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu **č. j. NSS 8 As 114/2013-36**.

Poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných je explicitně určeno v § 8a zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, zejména v odst. 1, kdy *„při poskytování informací o své činnosti veřejnosti orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen. V přípravném řízení nesmějí zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti osoby, proti které se vede trestní řízení, poškozeného, zúčastněné osoby a svědka"* a v odst. 3, kdy *„Orgány činné v trestním řízení informují o své činnosti veřejnost 3 poskytováním informací podle odst. 1 veřejným sdělovacím prostředkům; poskytnutí informací odeprou z důvodu ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2. Vyhradí-li si v přípravném řízení státní zástupce právo poskytnout informace o určité trestní věci, může je policejní orgán poskytnout jen s jeho předchozím souhlasem."*

III.

Na základě stanoviska dotčeného subjektu může povinný subjekt konstatovat, že trestní řízení je vedeno Generální inspekcí bezpečnostních sborů pod č.j. GI-3660/TČ-2024-842011 a do dnešního dne nebylo pravomocně skončeno. V září letošního roku podal dozorující státní zástupce obžalobu, nicméně dotčený povinný subjekt zde důrazně připomíná, že trestní řízení je neveřejné až do doby nařízení hlavního líčení, a i v této "veřejné fázi" trestního řízení je nutné mít na paměti ochranu průběhu trestního řízení a zcela jednoznačně ochranu práva obviněného/obžalovaného na spravedlivý proces. S tímto se povinný subjekt jednoznačně ztotožňuje. Informace, kterých se žadatelka domáhá, jsou obsahově informacemi, které byly shromažďovány a prověřovány/vyšetřovány Generální inspekcí bezpečnostních sborů jakožto orgánem činným v trestním řízení za účelem opatření takových podkladů, které odhalí příčiny možné trestné činnosti a okolnosti jejího spáchání, podkladů, na základě kterých budou jasně zjištěny všechny okolnosti významné pro rozhodnutí o trestném činu, jeho pachateli a následně i vině a trestu za takový trestný čin. Zveřejnění informace např. o tom, jaké jsou výsledky dosavadního vyšetřování, za situace, kdy přesně tyto výsledky byly předloženy s obžalobou soudu, který jediný je teď může přezkoumávat a hlavně zabezpečovat jejich adekvátní provedení, by zcela jednoznačně mohlo ohrozit právo na spravedlivý proces. Obecně zastává povinný subjekt názor, že zveřejnění informací, které byly v rámci trestního řízení předmětem prověřování, před tím, než jsou tyto informace alespoň provedeny veřejně v rámci hlavního líčení, může ohrozit nenapravitelným způsobem průběh trestního řízení i právo na spravedlivý proces. Zajištění spravedlivého procesu, presumpce nevinu a konstatování viny a uložení trestu pouze ze strany soudu jsou úkoly státu, k nimž se přihlásil v rámci Listiny základních práv a svobod.

Povinný subjekt uvádí, že v této věci jsou požadovány informace přímo související s tragickou dopravní nehodou služebního vozidla, a to informace, které byly a jsou předmětem zájmu orgánů činných v trestním řízení, na kterých leží odpovědnost tuto událost řádně objasnit. Takovéto informace by mohly v případě uveřejnění vést k ohrožení činnosti orgánů činných v trestním řízení, tj. k ohrožení schopnosti vyhledávat, odhalovat a za aktuální situace především prokazovat trestnou činnost a také poškodit práva třetích osob, které byly na této události účastny, a to nejen z řad příslušníků Policie České republiky.

Povinný subjekt s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. prosince 2010 **č.j. 1 As 44/2010-103** zjišťoval, zda jsou také dány věcné důvody pro neposkytnutí informací žadateli a zda je takové neposkytnutí odůvodněno naléhavou společenskou potřebou. Tedy, zda poskytnutím informace nebude zmařen předmět a účel trestního řízení, nebude porušena presumpce nevinny a nebudou o osobách zúčastněných na řízení zveřejněny údaje nebo nebudou ohrožena práva třetích osob. Tedy zejména zkoumal kritéria a meze stanovené v § 8a až 8d zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád.

Při poskytování informací veřejné orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby:

*-neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení,
-nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností,*

a aby

-neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen.

Jedná se tedy o obligatorní důvody k neposkytnutí požadovaných informací, neboť jsou současně splněny všechny tři výše uvedené podmínky. Povinný subjekt má za to, že v daném případě je naplněna podmínka naléhavé společenské potřeby na neposkytnutí požadovaných informací, jak to formuluje výše uvedený rozsudek, protože zveřejnění požadovaných informací by bylo předčasné a mohlo by se projevit tak, že by byla minimálně omezena, možná i zmařena, možnost orgánů činných v trestním řízení dostát svým povinnostem vyplývajícím z trestního řízení.

Při posuzování předmětné žádosti se povinný subjekt dále odkazuje na ustanovení § 11 odst. 6 písm. a) InfZ, neboť vzhledem k charakteru požadované informace zde vstupuje do popředí potřeba neohrožovat schopnost orgánů veřejné moci, to znamená jak orgánů činných v trestním řízení, tak jiných složek bezpečnostního sboru, předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky a hledisko ochrany práv třetích osob. Po novele provedené zákonem č. 111/2019 Sb. (k InfZ) se toto ustanovení vztahuje na všechny orgány podílející se na plnění úkolů, a to třeba i mimo rámec a časový interval probíhajícího trestního řízení, což však není tento případ. Toto ustanovení vyjadřuje v zásadě dvě normy s odlišnou hypotézou (jedná se o informace bezpečnostního sboru, jejichž poskytnutím by došlo k ohrožení schopnosti příslušných orgánů zajišťovat veřejnou bezpečnost včetně stíhání trestné činnosti nebo k ohrožení práv třetích osob) a při splnění podmínek některé z nich, musí dojít k odepření požadovaných informací, přičemž pro zdárnou aplikaci tohoto ustanovení postačuje naplnění i pouze jedné z částí takto alternativně složené hypotézy. V tomto případě výluku stanovenou ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) InfZ doplňuje jak odkaz na ohrožení schopnosti orgánů činných v trestním řízení trestnou činností odhalovat a stíhat trestné činy, tak odkaz na ochranu práv třetích osob, které jsou na trestním řízení zúčastněny (kromě osoby obviněné/obžalované nelze pominout osoby poškozené).

Povinný subjekt má za to, že zveřejnění požadovaných informací k otázkám pod body 2, 3, 4, a 6 by bylo v tuto chvíli nad všechnu pochybnost způsobilo ohrozit případný průběh vyšetřování orgánů činných v trestním řízení, a že jsou tak jasně odůvodněny skutečnosti pro odepření požadovaných informací a z jakých důvodů by jejich poskytnutím došlo k ohrožení stanovených práv a zájmů. V případě, že by se požadovaná informace, která vypovídá o činnosti orgánů činných v trestním řízení, o dosud shromážděných důkazních prostředcích, tedy vypovídající o

informacích, kterými disponují orgány činné v trestním řízení, stala obecně známou, došlo by k obecné povědomosti o okruhu důkazních prostředků, které mají tyto orgány k dispozici. Tato veřejná povědomost a případné využití těchto informací konkrétními osobami, by mohly mít za následek znehodnocení některých, orgánům činným v trestním řízení již známých důkazních prostředků, a to např. ovlivňováním třetích osob, zajišťováním nepravdivých svědectví nebo falešných alibi. Rovněž by mohly být provedeny úkony ke zničení dalších důkazních prostředků, které dosud orgány činné v trestním řízení nezajistily a které by mohlo být nutné ještě zajistit. Řízení před soudem je nejdůležitějším stadiem trestního řízení, a je tedy dle přesvědčení povinného subjektu zcela obhajitelné ze shora uvedených důvodů nezpřístupnit informace požadované pod body 2, 3, 4 a 6 žadatelce.

Co se týče bodů 5 a 7 žádosti, konstatuje povinný subjekt, že v tomto ohledu se žadatelka domáhá vytvoření nových informací, takových, kterými povinný subjekt dosud nedisponuje a není ani povinen jimi disponovat. Pod bodem 5 se žadatelka domáhá informace, zda "*byly dodrženy všechny interní předpisy Policie ČR pro provádění pronásledování vozidel v městském prostředí?*", což je dotaz směřující k vytvoření nové informace, a sice v podstatě právního posouzení průběhu předemné události. Povinný subjekt obsáhle popsal, že je ve věci vedeno trestní řízení a jaké úkoly jsou orgánům činným v trestním řízení kladeny, aby byl předmět trestního řízení naplněn. Aktuálně tedy jakékoli právní posouzení může autoritativně provést pouze soud. Pokud by oblast dodržení či nedodržení interních předpisů povinného subjektu nebyla adekvátně pokryta v rámci trestního řízení, bude následně, v budoucnu, na povinném subjektu, aby toto pro své vlastní účely (např. pro účely kázeňského řízení) vyhodnotil. Ve vztahu k bodu 7 žádosti povinný subjekt uvádí, že požadavek na vytvoření nové informace je zde zcela evidentní, a je taktéž zcela evidentní, že povinný subjekt požadovanými informacemi nedisponuje a nemůže disponovat, neboť trestní řízení dosud nebylo skončeno. Až na základě výsledků trestního řízení lze učinit další úvahy z hlediska využití dalších institutů, které zná nás právní řád. Za aktuální situace se ve sféře povinného subjektu jedná u bodu 5 a 7 žádosti o požadavek na poskytnutí nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ, neboť informací povinný nedisponuje a není povinen disponovat ve smyslu § 11b téhož zákona.

Ve vztahu k bodům 1 a 8 žádosti povinný subjekt sděluje následující. Dotaz pod bodem 1 byl již prokazatelně zodpovězen v rámci vyřízení předchozí žádosti o informace žadatelky, která obsahovala totožný dotaz. V rámci přívětivosti a dobré správy povinný subjekt sděluje, že odpověď zněla: "*provedení silniční kontroly*". K bodu 8 povinný subjekt požadované informace taktéž poskytuje: policisté jsou v rámci pravidelných porad a instruktáží opakovaně seznamováni s aktuálním zněním právním norem upravujících provoz na pozemních komunikacích pro vozidla s právem přednosti v jízdě. Část žádosti pod body 1 a 8 je tímto vyřízena poskytnutím informace.

Povinný subjekt po pečlivém posouzení této žádosti o informace a provedení testu proporcionality, kdy v rámci odůvodnění jednotlivým pasáží jasně formuloval proti sobě stojící zájmy - zájem státu, naléhavá společenská potřeba na zajištění adekvátního průběhu trestního řízení a spravedlivého procesu, naproti tomu zájem veřejnosti na informování o věcech veřejných a o činnostech orgánů veřejné moci - dospěl k závěru, že v tomto případě převažuje právní zájem na schopnosti orgánů veřejné moci při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů, což je nepochybně i zájem veřejnosti, nad právem veřejnosti na poskytnutí informace, neboť pro neposkytnutí informací z trestního řízení shledal i věcné důvody, a proto rozhodl o odmítnutí žádosti tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Při posouzení žádosti měl povinný subjekt na zřeteli, že de facto dochází ke střetu základního práva na informace s veřejným zájmem, naléhavou společenskou potřebou, kterou je role státu při zjišťování trestných činů, odhalování, stíhání a odsuzování pachatelů trestných činů, případně též neméně důležitá ochrana práv a svobod druhých. Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno výše, tak zveřejnění požadovaných informací by bylo způsobilé ohrozit postupy orgánů činných v trestním řízení i v dalších případných

fázích trestního řízení a tím by došlo ke zmaření účelu trestního řízení. Zveřejnění požadovaných informací je tak způsobilé ohrozit či zmařit právo na zajištění spravedlivého procesu.

Povinný subjekt závěrem opětovně upozorňuje žadatelku, že sám není orgánem činným v tomto trestním řízení, tímto je pouze a jenom Generální inspekce bezpečnostních sborů, resp. příslušný dozorcí státní zástupce. Povinnému subjektu, ani případně odvolacímu orgánu, kterým je Ministerstvo vnitra České republiky, nepřísluší dle přesvědčení povinného subjektu svébytně přezkoumávat, které informace by trestní řízení vedené Generální inspekcí bezpečnostních sborů mohly ohrozit. Trestní řízení je zcela v gesci subjektů odlišných od povinného subjektu. Ve vztahu k dalším informacím požadovaným pod body 5 a 7 lze do určité míry vidět možnou působnost povinného subjektu, ale zcela jistě ne k datu podání této žádosti, což povinná subjekt logicky ozřejmil.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné uvést, že v souladu s ustanovením § 5 odst. 3 InfZ musí být poskytnutá informace zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup a rovněž poskytnuta jakémukoliv dalšímu žadateli (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. **9 As 103/2019-3**). Sdělením informace povinný subjekt do značné míry ztrácí kontrolu nad tím, co se s informací bude dále dít, což může ohrozit v tomto konkrétním případě naplnění účelu trestního řízení.

IV.

Jak vyplývá z ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud povinný subjekt žádosti byť jen zčásti nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti. S ohledem na výše uvedené při sledování smyslu citované zákonné normy a účelu práva na informace povinný subjekt rozhodl o částečném odmítnutí žádosti tak, jak je shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Ministerstvu vnitra ČR podáním u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, Kongresová 1666/2, Praha 4, PSČ 140 00, ID DS: rkiai5y. Odvolání musí splňovat náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Z odvolání musí být zřejmé dle ustanovení § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu jej napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo.

Vyřizuje:

mjr. Mgr. Kateřina Surá

brig. gen. Mgr. Petr Matějček
ředitel